

Sergej Gandlevski

TRI PESME

Pronaći lovca. Enigmatika.
Štos je u tom što brest – ili jasen? –
Puška, kapa, par starih patika
U haosu gube linija se.

Na crtež usmeri svetlost lampe
I baci pogled iz drugog ugla,
Pa glava lovca će ispod kape
Da pogleda te, kô da se ruga.

Njega je na tren stvorio papir –
Malo je ludak, malo esteta,
Dobričina je, matori satir –
Promenom svetla nesta sa sveta.

I crtež opet posta nejasan.
A beše nešto – točkova škripa
Iz predgrađa; brest, ili ne – jasen;
Slepo od suza, dok srce lupa;

U odrazu kraj puta u bari,
I seoskih vrana turobni poj...
I život moj ne bi bio gori
Kad ne bi bio moj!

Svratio građanin u prirodu.
Uzeo nedelju neplaćenu,
U vrt je ušao, za ogradu,
Pa odmara dušu napaćenu.
Sad udubljenije od Japanca
On promatra jesenje detalje –
Odsjaj kiše, izbledelost sunca –
Davno iz ruku pustio grablje.

Što volim da blenem i bez veze plačem!
Život tog vrta bliži se kraju:
Stoji u rublju i već sve jače –
Dok seoski džukci besno laju –
Razdire povez crni sa lica.
Buba se tiho spušta niz ruku.

I ne poema – nabraljica
Stalno je iznova na jeziku.
O tom, gde mesec na nebu strano
Sudi i kudi, zbori i tvori,
Nož stavlja u ruku lagano
I govori gde da se udari!
Rano je da se o tom govori.
O tome nikad nije rano.

Dok ovog sveta bio sam žitelj,
Dok ovaj vazduh sam upijao,
I nekih radnji bio ljubitelj
A druge, iz savesti, odbijao;
Mirno sam sedeo – pa skakao;
Rasipao; pravio rezervu;
Hrabrio se; smejavao; plakao;
I nisam sačuvao ni mrvu;

I evo sada, kada sam umro
I rasuo se u materiju,
Niko mi – ni Kjerkegor, ni Malro –
Neće objasniti misteriju
Mog postojanja na ovom svetu,
I što sam se, s vremena na vreme,
Iz sna dubokog u svom krevetu,
Budio naglo sred noćne tame...

1996.

(S ruskog preveo Andrij Lavrik)

Sergej Gandlevski je dobitnik Bukerove nagrade za knjigu **Trepanacija lobanje** kojom je debitovao u prozi i Antibukerove nagrade za knjigu pesama **Praznik**.